

REDNI OBČNI ZBOR

Ljudske hranilnice in posejilnice v Ormožu, r. z. z. n. z., se vrši v soboto, dne 23. junija 1928 ob 1. uri popoldne v prostorih zavoda. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobritev računskih zaključkov; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti. Ako ob določeni uri ni zastopano zadostno število članov, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki sklepa veljavno ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

VABILO

na redni občni zbor kletarskega društva v Ormožu, r. z. z. n. z., ki se vrši dne 23. junija 1928 ob 3. uri popoldne v mali dvorani Katoliškega doma. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. Poročilo načelstva in nadzorstva; 3. Odobritev računskega zaključka; 4. Volitev načelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti. Opomba: Ako bi ob določeni uri ne bilo zastopano zadostno število članov, se vrši občni zbor pol ure pozneje, ki je sklepčen brezpo-
gojno.

Načelstvo.

Preša in sadni mlin se prodaja. Ivan Mulec, Ložane, Sv. Marjeta ob Pesnici. 731

Izkušen žagar išče službo na venecijanki, zmožen vsega popravila. Nastop takoj ali pozneje. 727

Sprejemem takoj zvestega in vernega človeka, bolj priletnega, da bi skrbel za živino, in druga mala dela opravljal. Plačilo po dogovoru. F. Platais, Ročica, Sv. Jakob v Slov. gor. 730

Borovnice

plačuje najbolje Podravska industrija sadnih izdelkov, Maribor, Trubarjeva ulica 9. 758

Naznani o
preselitve

T vrdka **MEDIČ-ZANKL**, trgovina z barvami, laki, firnežem, čopiči itd., podružnica Maribor, naznanja cenjenemu občinstvu in odjemalcem, da preseli z 11. junijem t. l. svojo trgovino iz Gosposke ulice 23 na

Glavni trg št. 20

(hiša g. R. Mayer, preje Vidovič).

Se priporoča za nadaljnjo naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem

755

MEDIČ-ZANKL, MARIBOR.Objava igralcem
s srečkami drž.
razredne loterije.

Državna razredna loterija obvešča s tem igralce — kupovalce njenih srečk, da bo za 16. kolo njenih po odobrenju g. ministra poljedelstva in vode veljal prejšnji loterijski spored, ki je veljal za 14. kolo srečk.

Vlečenje srečk 16. kola se bo vršilo takole:

- I. razred 19. julija,
- II. razred 7. avgusta,
- III. razred 7. septembra,
- IV. razred 8. oktobra,
- V. razred od 10. novembra do zaključno 6. decembra 1928.

Za 16. kolo srečk se bo izdalo 250.000 celih srečk, tiskanih v 125.000 števil v dvoje z 125.000 dobitki, kar pomenja, da mora vsaka druga srečka biti vlečena z dobitki.

Iz pisarne drž. razredne loterije, l. št. 7547 od 1. junija 1928, v Beogradu. 722

Cenik molitvenikov

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta

Naslov molitvenika	Navadna vezava		Vezava	Koščene	Izredno	
	rudeča	zlata obr.	v usnju z zlato obr.	platnice (celuloid)	fina vezava	
Dinarjev						
Ključek nebeški	20.—	25.—	—	—	—	—
Pri Jezusu	9.—	15.—	42.—	—	—	—
Kam greš?	11.—	21.—	27.—	24.—	30.—	Irha 34.—
Oče naš	—	—	35.—	črne 21.— bele 21 30	—	—
Angelček	13.—	—	26.—32.— 40.—	črne 18.— bele 18 19	45.—	—
Za Jezusom	19.—	24.—	—	—	—	—
Rajski glasovi	—	39.—	—	—	—	—
Apostolski molitvenik	12.—	16.—	—	—	—	—
Kvišku srca	—	—	43.—40.— 28.—20.—	—	42.—	—
Nebesa naš dom	—	—	—	—	67.50	—
Zgodi se Tvoja volja	22.—	—	—	—	—	—
Družbenik Marijin	16.—	22.—	44.—	—	—	—
Besede življenja	22.—	—	30.—	—	—	—
Vere mi daj, Gospod	27.—	—	—	—	—	—
Bog s teboj	16.—	18.—	—	—	—	—
Jezus na križu	18.—	30.—	—	—	—	—

in mu rekel, da prenesejo angeljci božji grob iz Jeruzalema k Sv. Lenartu in ga tako rešijo iz oblasti nevernikov.»

»Ali je to mogoče,« se začudi mladi graščak Herberstein.

»Da, gospod baron,« prikloni se mu Nürnberg, »še celo o čudežih govori, ki so se že tukaj zgodili pri ljudeh, ki tem govoricam verjamejo.«

»Pa kateri,« vpraša graščak vidno ragoveden.

»Trdi se,« odvrne Nürnberg, »da so bili Matej Murko, potem neki cerkovnik pri Sv. Treh Kraljih na Pohorju, Gregor Šindler, ki je bil slep, Boštjan Ferš v Šombartu, Ivan Sert, Urban Rotman in njegov brat Krištof, Lorenc Švab iz Št. Hja, Klement Kukmark močno, da skoraj na smrt bolni, a so popolnoma ozdraveli, ko so se zaobljubili pripomagati k zidanju cerkve božjega groba v Radehovi.«

»Gospod graščak,« prosi nazadnje Nürnberg, »ukrenite vse potrebno, da se tega človeka izžene ali pa zapre, da ne bo še dalje vznemirjal ljudi, ki res verjamejo vse te sanjarije.«

»Zadevo dam preiskati, sicer pa je to stvar škofa Martina Brenner, ki potuje ravno v verskih

zadevah po Štajerskem in Koroškem,« odvrne mu Friderik Herberstein.

»Gospod graščak, imate popolnoma prav,« pritrdi mu trški sodnik Pernhard, ki je do sedaj bil tih in poslušal vse zbadljive besede, ki so merile na luterance, »on je edini za to pristojen, ker je to njegov delokrog.

Priskočila sta tudi dva strežaja, da sta sprejela različno prtjago, hlapca sta spravila konje v hlev.

Med živahnim pogovorom so korakali vsi po stopnicah in hodniku do sprejemnice. Stubenbergovi so zavzeli v mehkih naslonjačih vsak svoj prostor.

Pogovor se je sukal prvotno o vsakdanjih stvareh, nato je nanesel na dogodke zadnjih časov, dokler se ni dotaknil tudi družinskih in osebnih razmer; ni bilo težko napeljati vodo na pravi mlin, saj vsak od navzočih strank je vedel, zakaj se je vršil sestanek; kar je že nekako prej bilo na tistem določeno, to se je sedaj začelo jasno razmotrivati. Graščakinja je razložila, da je čas, da se njen sin poroči, ker je potrebno, da ji odvzame težko breme nadzorstva glede oskrbovanja posestev, ker bi že rada živela v miru. In tako je nanesel pogovor na to, da bi graščakinja

Ve morate imeti knjigo
"KADAR ROŽE CVETO"
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta

Sv. Anton v Slov. gor. Po večdnem deževju krasno jutro binkoštnega pondeljka nam je dalo upanje, da se bo blagoslovljanje temeljnega kamena za Društveni dom in prosvetno zborovanje sijajno izvršilo. In res, nismo se motili! Temeljni kamen je slovesno blagoslovil vlč. g. duhovni svetov. Gomilšek s krasnim, navduševalnim cerkvenim govorom, nakar je naš sivolasi načelnik gradbenega odbora g. Jurančič otvoril prosvetno zborovanje. Prvi je ponovno govoril vlč. g. Gomilšek o programu »Vera in prosveta«. Zastopnik prosvetne zveze, vlč. g. Kovačič, gimnazijski profesor iz Celja, nam je podal v glavnem, čemu so društveni domovi in kako se naj zidajo. Dekliška govornica gospa Činžerjeva iz Gornje Radgone je pa s krasnim govorom navdušila žene in dekleta. Govorila sta še zastopnik orlovske srenje brat Mirko Geratič od Sv. Benedikta in zastopnik prosvetnega okraja Sv. Lenart g. Franjo Kramberger. Vmes pa je še pridno prepeval domači pevski zbor. Vsem govornikom prisrčna hvala! Daj ljubi Bog, da njihove besede obrodijo obile sadove! — Sedaj se društveni dom že zida. Zaupamo na nadaljno požrtvovalnost Antončev in okoličanov, in gotovo bode do letošnje jeseni dovršen. — Oblastni poslanec g. Neudauer iz Gornje Radgone je daroval za društveni dom 100 Din. Dobitke za tombolo so darovali domači in vsi okoliški trgovci, nekateri obrtniki in posestniki, tako da se je morala izvesti s srednjepim uspehom. Vsem tem darovalcem izreka gradbeni odbor najprisrčnejšo zahvalo! Bog živi!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 21. maja sta bila poročena pridna člana Marijine družbe Franc Berič in Lizika Senekovič in sta prevzela gospodarstvo Apoloniji Vakaj v Trsteniku. Želimo njima obilo sreče. — Dne 23. maja smo pokopali nadepolnega družbenika Janeza Doki, posestniškega sina iz Oseka. Pri vojakih v Sarajevu se je na straži močno v zimi prehladil in nalezl jetiko. Kot neozdravljivega ga je vojaška oblast poslala na dom umirat. Bil je šele v 22. letu svoje starosti. Družbeni voditelj, č. g. kaplan Brvar, mu je ob grobu izpregovoril ganljivo slovo. Naj v miru počiva! — V petek, dne 1. junija, je prišla komisija oblastnega odbora in okrajnega zastopa pregledat našo novo cesto Sv. Benedikt—Ščavnica—Gornja Radgona. Zemeljska dela za šest metrov široko oblastno cesto sicer lepo napredujejo, vendar jih občine potem robote ne bodo popolnoma mogle dovršiti, že

bodo morali priskočiti na pomoč oblastna skupščina in oba okrajna zastopa. Krasna pa bo, kadar bo dovršena. — Naša posojilnica je na svoje stroške oskrbela zelo potrebno mostno tehcnico, ki že posluje. — V nedeljo, dne 3. junija, nam je mraz po dolinah povzročil znatno škodo na krompirju, fižolu in na koruzi. Oškodovani so tudi travniki. — Dne 28. maja smo ob obilnem spremstvu pokopali mamico č. pč. Gotfrida Ploj, frančiškana pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Mnogo je pretrpela v svoji bolezn. Naj v miru počiva!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Gasilno društvo pri Sv. Benediktu priredi dne 17. junija veselico s srečolovom, godbo itd v svrhu ustanovitve društva. Začetek točno ob treh popoldne. Gasilna društva in drugi gosti se uljudno vabijo od blizu in daleč! — Vabi odbor.

Sv. Janž na Dravskem polju. Dne 1. jun. smo položili k večnemu počitku g. Ral Ivana, vestnega in skrbnega oskrbnika tuk. graščine Ornik. Bil je blag človek, vesten v izpolnjevanju krščanskih dolžnosti in do vsakega pravičen. Bodi mu blag spomin! Težko prizadeti obitelji naše iskreno sožalje!

Hajdina. Po trudapolnih dveh mesecih se je dogotovila v naši župniji nova kapela v Dražencih. V prvi vrsti gre zahvala možu, ki je zbudil to misel, kakor tudi njegovemu pomočniku, da sta se toliko trudila in pobirala po vasi prispevke od hiše do hiše ter sta nadzorovala to novo zgradbo, ki je res kras cel župniji, posebno pa prijazni vasi Dražence. Tudi zvonček smo si nabavili, ki nas vsaki dan trikrat kliče k molitvi. Izdelala ga je tovarna »Zvonoglas« v Mariboru. Vsa čast njej! V nedeljo, dne 3. junija, pa smo po opoldanski službi božji v spremstvu domačega č. g. župnika Skuhala in č. g. kaplana Verhajnskega in mnogobrojnega števila ljudstva prenesli v procesiji našo ljubo Gospo presv. Srca v Dražence. Največja zahvala gre č. g. župniku za gniljiv nagovor v župni cerkvi pred blagoslovitvijo tega lepega kipa, posebno pa še tedaj, ko je bil slovesno prenešen od vaških deklet v svojo novo bivališče. Prisrčna hvala tudi pevskemu društvu, ki se je sedaj v naši župniji močno razvilo pod vodstvom novega organista g. Antona Pal. Vsem, ki so pripomogli bodisi z denarnimi sredstvi ali pač kako drugače, pa jim naj povrne naša ljuba Gospa presv. Srca!

Sv. Vid pri Ptuj. Tombola, ki jo je priredilo na binkoštni pondeljek Prosvetno

društvo, je uspela prav dobro. Odbor se v imenu društva zahvaljuje vsem cenjenim darovalcem dobitkov in vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli do lepega gmojnega uspeha. Med ljudmi vlada veliko zanimanje za novo tombolo, katero bo Prosvetno društvo priredilo proti jeseni. Matevinski dan je Dekliška zveza proslavila dvakrat, na binkoštni praznik in prošlo nedeljo. Za god farnega patrona pa bo društvo uprizorilo igro: Življenje sv. Vida, igra v 5 dejanjih, ki bo po svojem obsegu in lepoti prekosila vse druge, ki so se doslej pojavile na našem odru. — Za Vidovo dobimo že najbrž nov Marijin oltar, ki bo poleg že prenovljenega oltarja sv. Roka in kakor tudi poleg glavnega oltarja sv. Vida ne samo v čast in ponos g. Sojca, ampak tudi celi fari sv. Vida. — Popravila pri podružnici Sv. Janeza napredujejo in bode do patronovega godovanja popravljena. — Marijina družba pa se pripravlja na proslavo 25 letnice svojega obstoja. Kakor vidite, tudi v Sv. Vidu se je pričelo novo življenje.

Šmarje pri Jelšah. V soboto, dne 2. junija, se je pri nas v trgu vršila volitev novega župana. Za novega župana je značilno, da je dobil pri izvolitvi šest glasov, čeravno je pri volitvah dobila SLS samo pet odbornikov. Gospodom demokratom se je sedaj povrnil slučaj, ker je pred leti uskočil gospod Grad. Za župana je izvoljen dober naš somišljenik g. Lošnik, trgovec v Šmarju, podžupan pa istotako naš pristaša Ivan Langer, posestnik in kovač v Korpolah. Novima predstojnikoma želimo dolgo vrsto let načelovati lepi, a nekdanj zagrizeni demokratski občini.

Sv. Jedert nad Laškim. Poročena sta bila Govškov Jože in Bergamaševa Jerica. Oba sta vzrasla v naših organizacijah. Zato so svatje na gostiji zbrali 125 Din za sklad Slovenske ljudske stranke.

Sv. Lenart nad Laškim. Dve sosedni občini Marijagradec in Jurklošter ste dobili precejšnjo količino koruze za siromake. Zakaj pa je nismo dobili mi? Saj so med nami tudi siromaki. Ali se naše županstvo za to ni pobrigalo? — Ko smo šli od zadnjega sejma v Laškem, ki se je vršil dne 29. maja, domov, so se nam nudili žalostni prizori. Pri nekem studentu blizu gostilne Reberšak so vlivali nekemu dečku, ki je izgledal skoro na pol mrtve, po sili v usta vodo. Napil se je v neki gostilni v Laškem šmarnice, ki ga je docela omamila. Ne daleč odtod je ležal okrvavljen nek mož ob cesti. Alkohol ga je premagal. Ali ni no-

najrajši videla, da se poroči njen sin Friderik z Zofijo.

In Stubenbergovim je bilo po volji, najbolj pa bodoči nevesti sami, s tem se izpolni njena srčna želja, ki jo goji že tako dolgo v svojem srcu. Določilo se je vse zaradi dote in katera sestva prepustijo Stubenbergovi nevesti. Tako je bilo v največjo zadovoljnost obeh strank urejeno vse, manjkalo je samo še, da pride mladi graščak in se še danes slavi zaroka.

Graščakinja Herberstein je gledala že neka, terikrat nemirno proti vratam in na tihem poslušala, ali se ne bližajo koraki. Naročila je došlemu slugi, da naroči mlademu graščaku takoj, da pride v sprejemnico, ko se vrne domu.

Friderik Herberstein se je vrnil tisto jutro od nadzorovanja delavcev hitro domu, kajti grajih je spremil do vrat, se nemo poklonil in vrnil v dvorano.

Po prvotni tišini se je začel zopet razgovor, mladi graščak se je zanimal za to in ono; župnik iz Sv. Ruperta je menil, sedaj je še le postalo veselo, ko se nikdo ne briga za to tako natančno, kaj se govori.

Že se je nagibalo solnce blizu Kozjaka, ko se je prvi dvignil mladi graščak. Poslovil se je pri

obeh gostih, nakar so ga vsi z župnikom Morenusom spremili pred vrata, kjer je stal že pripravljen voz.

Župnik Morenus se je globoko priklonil, Herberstein mu je krepko stisnil roko ter rekel: »Vaše besede so mi ugajale, odobravam vaše nazore, upam, da se najde prilika za večkratni pomenek.«

Rekši se sede na voz in konji hitro potegnejo in oddrdrajo po trgu navzdol proti Črnemu lesu.

Koj za graščakom sta se peljala jareninski in šentpeterski župnik, za njima sta se poslovila trški sodnik in Caharija Nürnberger. Zadnji je ostal šentrupertski vikar Putan, ki so ga v obče klicali le za župnika.

»No vsedi se še vsaj ti malo, ko me že vse zapušča,« meni župnik Morenus ter naliže tovarišu kupico od najboljšega vina iz Metave.

»Meni se zdi, da si antonovškemu in benediškemu tovarišu pokadil malo preveč pod nos, kajti zginila sta kakor bi jih pičil gad, še toliko nista mogla počakati, da bi odšel graščak Herberstein.«

»Kaj meni za to,« se nasmehlja Morenus, »človek vendar sme govoriti resnico.«

»Priatelj, tisti, ki govori resnico, ima dosti

Ne delajte si skrbi za BIRMSKO DARILLO!
Lep molitvenik, pa en rožmarinček
je poleg navadnih spominčkov najlepši spomin,
V današnjem »Gospodarju« najdemo cenik TISKARNE SV. CIRILA

bene postave zoper tako brezmejno pijančevanje? Ljudje iztreznite se!

Vitanje. Po težki bolezni, katero je prav udano prenašala, je umrla dne 23. maja ob 82 letih znana olepševalka hiše božje, zasebnica Jozefa Pintar v starosti 63 let. Rajna je bila rojena v Novi cerkvi. Že v rani mladosti je bila sirota brez staršev. Nekoč so jo odpodili od hiše, kjer je bila za rejenko, nato je šla jokaje naprej, nevede kam. Tu jo je dobila neka žena ter jo pripeljala v Vitanje, kjer je na par krajih služila zvesto za deklo. Enkrat jo je gospodinja vprašala, ali je kaj žalostna, ker nima matere. Ona pa odgovori: Nič nisem žalostna, saj imam že davno drugo boljšo mamico: Marijo! — Potem je bila dninarica ter čez 30 let tudi olepševalka cerkve. Njeno največje veselje je bilo, krasiti oltarje in snažiti cerkev. Poskrbela je tudi vedno za glasno molitev v cerkvi. Bila je kakor angel varuh umirajočih. Kjer je bil kdo bolan, so jo poklicali, ker je znala tako lepo tolažiti in pripravljati na smrt. Polno dobrih del jo je Vse-mogočni poklical iz te solzne doline v večno veselje. Njen pogreb je bil kakor zmago-slavni sprevod. Nosile so jo dekleta Mari-jine družbe, spremljalo pa jo je mnogo hval-ležnih faranov. Bog nam daj še mnogo tak-gorečih src, da bodo kot angeli varuhi nam svetili s svojim zgledom, molitvijo in požrtvovalnim življenjem, njej pa večni mir in pokoj!

Oljka v Savinjski dolini. Ob najlepšem vremenu se je vršil v ponedeljek, 4. junija, veliki shod tretjerednikov iz Savinjske in Šaleške doline na lepi Oljki. Vse se je lepo vrstilo po določenem sporedu, samo da sta oba gospoda dekana-govornika udeležbo od povedala ter sta ju zastopala č. g. župnik iz Noveštitte in č. g. škalski kaplan. Najbolj je bila zastopana Gornja Savinjska dolina, vna čast! Velezanimivo je bilo zborovanje ki se je vršilo zunaj ob cerkvi, kjer so nastopali moške, žene in mladenke s samo-raslimi navdušenimi govori. Govorilo se je o pomenu in potrebi tega reda za posamez-ne stanove, o pravem viteštvu napram ženi in mladenki. Vmes so se vrstile zanimive deklamacije o sv. Frančišku, med katerimi je omeniti »Solčno pesem«, kojo je dekla-matorka v dovršeni obliki podala. Med temi govorniki bi imel tudi nastopiti goreč tretjerednik Ivan Dvornik iz Paške vasi, ki se je z vso vneto in veseljem pripravil na svoj govor, pa so ga poprej pokopali. Po kratki, pordnevi bolezni je naglo umrl na oslabelosti srca. Z navdušenjem se je

sprejel ob koncu zborovanja predlog, da se odslej vsako leto snidemo. Prav tako! Po-kažimo tudi tretjeredniki, da živimo in ne životarimo samo, stopajmo na plan! Iskrena zahvala vizitatorju p. Kerubinu iz Na-zarja in neutrudljivemu g. župniku Franu Hierscheju!

Polzela. Telovadna prireditve tukajšnje orlovske organizacije je uspela nad vse pričakovanje. Že sprevod sam na sebi je vzbudil začudenje, pa tudi zavist, zakaj nikdo ni pričakoval takšnega števila obiskovalcev. Nad sto članov in članic ter naraščaja (in to izključno samo polzelskega odseka) z dvema konjenikoma na čelu ter rudarsko godbo iz Velenja se je v pestrem sprevodu pomikalo po vasi v cerkev k slovesnim večernicam. Po večernicah je članstvo v tri-stopih odkorakalo na telovadišče, za njimi pa množica par sto ljudi. Nad okusno pri-pravljenim in okrašenim telovadiščem (de-klata so spletila nad 250 metrov vencev) je širil na osem metrov visokem stebri velik orel svoje peruti. Kolikor se je ugotovilo, je orlovsko prireditve posetilo nad 600 ljudi, ki so vsak nastop naše mladine sprejeli z burnim aplavzom. Najbolje pa je odrezala orodna vrsta, sedem članov, s težkimi, prav spretno in z eleganco izvedenimi vajami. Ljudje, kateri so gledali razne veletoteče, premete in stoje, skoro niso mogli verjeti, da so to domači kmetski in delavski fantje. Po telovadbi se je razvila precej živahna in prijateljska zabava, katera pa se je z nočjo zaključila, kar je posebno hvalevredno in kar kaže razliko med Orli in drugimi orga-nizacijami, katerih veselice se končajo naj-večkrat zgodaj zjutraj. Naše orlovstvo pa si je s to prireditvijo pridobilo novih simpatij in novih prijateljev. Pokazalo je svoje last-no delo, pri vseh točkah in v sprevodu so nastopali samo domačini, pokazalo pa tudi odločno voljo za napredek. Imamo obljubo za enak nastop že za drugo leto. Upamo in pričakujemo ter se veselimo že v naprej. Bog živi!

Šmartno ob Paki. Smrt vrlega moža. Prvo nedeljo v juniju smo pokopali pri podru-žnici v Gorenjem možu, ki po svojem kre-menitem značaju zasluži, da se ga spomi-nja Slovenski Gospodar. Bil je to Ivan Dvornik, po domače Rebrčnik, ugleden posestnik tukaj v Paški vasi in v Lokovici, župni-Šoštanj. Dičilo ga je nenavadno katoliško prepričanje, bil je vnet častilec presvetega Srca Jezusovega za svojo osebo in za svojo hišo, vnet tretjerednik, dober gospodar, po-žrtvovalen javen delavec v občinskem in

šolskem odboru, pri Posojilnici in domači Zadrugi, več let cerkveni ključar v Goran-jem, dober mož in oče svojih otrok. Nikdar ni manjkal pri raznih volitvah, njegov voz je bil vedno na razpolago, da so se vozili stari in bolani volilci k oddaji glasov, ravno tako tudi v sili in slabem potu za previdenje bolnikov, bodisi po dnevu ali po noči. Bil je stalen voznik veliko let za vsakoletno zbirco frančiškanov v Nazarju in celjske kapucine, katerim je zvozil žito na dom za »božji lon«. Ko se je odločilo, da se na Oljki vrši shod tretjerednikov, je z veseljem spre-jel nalogo prevzeti za tuk. skupščino po-zdravni govor, rad je kaj modroval in po-vedal, imel je zraven pobožnega srca tudi zdravi kmečki ponos. Par dni poprej pa zbolil, prvi petek umrl je na oslabelosti srca komaj 52 letni mož v največjo žalost svoji ženi in mnogoštevilnih otrok, a v žalost tudi celi župniji in daljši okolici. Gasilno dru-štvo iz Paške vasi ga je preneslo na kraj odpočitka v spremstvu nenavadno mnogo-brojnih vernikov iz več župnij, dveh fran-čiškanov, treh kapucinov, šoštanjskega in domačega župnika. Tako lep pogreb se ma-lokda vidi. Poslovilne besede ob grobu mu je govoril domači župnik. Nikdar ni manjkal prvo nedeljo v mesecu pri sv. zakramentih in prvo nedeljo v mesecu Srca Jezusovega smo ga izročili materi zemlji, da gre po večno plačilo. Njegovi otroci naj posnemajo svojega očeta, kateremu naj vedno ostane časten spomin.

Šmartno ob Paki. Dva konja po nesreči poginila. Ko so prihajali romarji tretjered-niki iz Gornje Savinjske doline na Oljko, sta pustila dva spoštovana posestnika iz Luč in Noveštitte vozove in konje v gostilni pri »Pošti«, sama sta si pa poiskala stano-vanje v privatni hiši. Ko gre eden v pon-deljek ob treh v jutro pogledat v hlev, najde oba konja mrtva, zadušena. Nekdo je moral priti ponoči v hlev, pa je vrgel ogorek ci-gare ali cigarete v mokro slamo, ki je za-čela vedno bolj tleti, dim ni imel dovolj izhoda, pa je zadušil oba konja. Kaka ne-sreča, kaka zadruga za oba gospodarja, ki sta vozila družbo, sedaj pa tako daleč od doma z vozom brez konj. Dobro bi bilo, da sodnijska preiskava zadevo razčisti.

Desternik. Dne 21. maja se je poročil vrl naš mladenič Radoslav Bela iz Strmca s pridno mladenko Aniko Toplak iz Grajen-šaka. Na prijazni gostiji so se gostje prav dobro veselili. Mladima novoporočencema želimo obilo sreče na njuni novi življenjski poti!

neprilik, sem tudi tiste vrste človek, a sem po-stal že previden, ker dosti sem skusil.«

»Tudi cerkveni ključar Nürnberger se je ta-ko posebno držal.«

»Tega moraš poznati, je vse drugo kakor njegov brat Štefan iz Štraleka. Trški Nürnberger je zelo zavzet za katoliško vero, zato je tudi v hudem boju s trškim sodnikom, še s svojim bra-tom si ni posebno dober, ker je ta bolj prostega naziranja v verskih rečeh, zato pa tudi ljudje mislijo, da je na tihem protestant.«

»Kaj praviš, to mi je novo,« začudi se Mo-renus.

»Da tako je, in vidiš, mladi Herberstein, ki nam vsem ugaja, vidi rad njegovo hčerko Agato, ki je prav pobožna gospodična ter blagega srca, pa težko, da bi bilo iz te moke kaj kruha, kajti baroninja Margareta se zelo protivi tej zvezi, ker je strogo katoliška in polaga važnost na staro in visoko plemstvo, kar pa Nürnbergerjevi niso.«

»Da bi mogel človek omehčati srce graščak-inje.«

»To je toliko mogoče, kakor sto krav za en groš, graščakinja je v tem oziru nedostopna.«

»Meni mladi graščak zelo ugaja in zato bi

mu rad pomagal, ker je tudi zaščitnik naše cerkve.«

»In naše tudi,« meni Putan, »zato pa delajva s skupnimi močmi, da greva mlademu Herber-steinu na roke, kajti on to zasluži.«

Rekši trčita in izpraznita kupice.

Solnce je že priplulo čisto blizu vrhovom Črnega lesa, od Pohorja sem so se kopičili črni oblaki in se razširjali že visoko po nebu proti Hrastovcu.

»Še nevihta me dohiti,« meni šentrupertski vikar, »oditi moram. Tedaj hvala, da si bova do-bra soseda, imel boš še sitnosti s tem in onim, posebno pa mislim, bodo nastopili skakači s svo-jimi novotarijami.«

»Se nič ne bojim, se bom že znal prilagoditi.«

»Le previden bodi,« svari Putan, »časi so resni, škoda bi bilo za te in tudi župnije ne dobiš kmalu take kakor je šentlenartska.«

»Če imam ljudstvo za seboj, se ničesar ne bojim.«

»Ljudem ni verjeti, v obraz se ti prilizujejo, zadaj pa grizejo, prijatelj.«

»Šentlenarčani so vendar dobri ljudje,« meni Morenus.

(Dalje bo sledilo.)

Botrice! Naredite vsaj svoj birmankom in kupite jim v opomin lep molitvenik, pa en ročnovenec poleg navedenih spominke. V današnjem »Gospodarju« pogledite omnik TISKARNE SV. GILJA